

Analfabetismes i indigències

Molta gent es pensa que això de l'ecologisme és responsabilitat de pocs, i en concret només dels ecologistes. Fa poc, vaig tenir una conversa sobre medi ambient amb un conegut. Em deia que li era indiferent la feina que es feia des de les entitats ecologistes locals, ja que a la gent el que li interessava era, segons la seva opinió poc contrastada, viure la vida. Afegia que la gent no té temps de pensar i intervenir en aquestes coses, ja en té prou amb anar a treballar i estar amb la família, que pensin els altres, que pensi la gent que està en aquestes entitats. També em deia que això del medi ambient no era gaire important, només calia una mica de neteja i ordre. Davant de semblants insensateses propiciades per la ignorància, li vaig aclarir dues qüestions. La diferència entre higiene i ecologisme i la diferència entre persones que assumeixen la responsabilitat d'estar informades, opinar i actuar dins d'una societat suposadament democràtica i les que no. Tot seguit les aclareixo, també, per a qui pugui estar-hi interessat.

En podríem dir analfabetisme ecològic a creure's que fent neteja i posant ordre tenim els problemes ambientals resolts. La higiene no és res més que ecologisme de pala i escombra, un primitiu i primer pas cap a una gestió ambiental coherent. Cal ser conscient que tota acció humana té repercussions sobre el medi, sobre la natura, sobre els recursos naturals. L'ecologisme, segons la Viquipèdia, "és a la vegada un corrent de pensament (ideologia o filosofia) i un moviment social que busca el desenvolupament de les societats humanes que garanteixi un bon futur confortable per a les noves generacions futures i al planeta (en contraposició a altres models depredadors dels recursos que, en el moment de la seva aparició, bàsicament eren el model capitalista o el comunista)". És molt més que treure la brossa o passar la pala i l'escombra.

Per altra banda, esperar que pensin i actuïn els altres per tu ho podríem anomenar indigència mental. Sobretot quan t'ho diuen amb un to d'exigència cap a les entitats ecologistes. Com si qui t'ho diu no tingués res a veure amb el seu medi ambient, com si ho tingués tot pagat, com si aquí a la Terra hagués vingut perquè el serveixin. Aquestes actituds, aquesta gran ignorància i falta de civisme, porta finalment a la indigència mental. Hi ha gent que no vol ser conscient que no pensar, no opinar i no actuar acaba repercutint sobre la resta de mortals, així com fer-ho de forma desinformada. Si el que volem és una societat més justa, equitativa i sostenible, aleshores tothom hauria d'opinar, de criticar, sempre amb una bona base d'informació, i finalment tothom hauria de passar a l'acció (criticant i opinant no es canvia res).

Encara cal picar molta pedra, cal continuar educant i informant en tots els àmbits. A molta gent això de l'ecologisme li agrada, però no sap prou bé què és. Cal explicar el missatge milions de vegades, ja que sempre vindrà algun bàrbar defensant la ignorància i la falta d'autonomia com a valor. Hem de seduir i reeducar aquests individus entre tots els que som responsables dels nostres pensaments i accions.